

endog Flertallet af Sognets Beboere, der holder sig til den i Folkekirken almindelige Trosopfattelse, saaledes at disse maa søge fremmede Kirker eller selv bære Bekostningen ved Ansættelse af en anden Præst. Ligeledes savner Lovforslaget Bestemmelser, der hindrer, at en i Henhold til den nye Lov ansat Præst kommer til at forrette Tjeneste i andre Kirker.

Da Mindretallet af foranførte vægtige Grunde maa modsætte sig al indgribende kirkelig Lovgivning, ogsaa en Separatlov, der ikke kan neutraliseres, og som heller ikke samfundsmæssig set er paakrævet, kan Mindretallet ikke slutte sig til Lovforslaget eller det stillede Ændringsforslag, men maa tilraade at stemme imod disse.

Et Medlem af dette Mindretal (Nordby) ønsker yderligere at fremføre, at han er principielt imod, at der paa Grundlag af Arboe Rasmussens Stilling til den danske Folkekirke skal foretages en særlig Lovgivning. Efter nævnte Medlems Opfattelse har Arboe Rasmussen i udpræget Grad misligholdt det højtidelige Embedsløfte, som han har aflagt, da han overtog Embede som Lærer og Hyrde i Folkekirken — det Embede, han efter fri Tilskyndelse har søgt. Der er derfor ingen Grund for Lovgivningsmagten til for hans Skyld at foretage Ændringer i den bestaaende Kirkelovgivning. Thi efter nævnte Medlems Mening er Arboe Rasmussens Plads — efter den Stilling, han har indtaget til Kirkens Grundvold: Trosbekendelsen — ikke i Folkekirken, men derimod *udenfor* denne. Som Præst indenfor Folkekirken vil hans Stilling til Trosbekendelsen — saafremt han fastholder den — fremtidig som nu vække Forargelse.

Et andet *Mindretal* (Bojsen, Jensen-Toustrup, Nørgaard, J. Pedersen og Sørensens-Egaa) er med det første Mindretal enigt i, at det ikke vilde være forsvarligt paa det nuværende Tidspunkt at gennemføre en for Sognemenighederne i Almindelighed gældende Lov, der vilde medføre saa indgribende Forandringer i den folke-

kirkelige Ordning, som Øjemedet er med det af Kirkeministeren fremsatte Lovforslag. Den Reform, der maatte vise sig nødvendig for under de opstaaede Vanskeligheder at opretholde den evangelisk-lutherske Kirke som Folkekirke, bør ud sættes, indtil de ved Grundlovsændringen tilkommende nye Vælgere, særlig Kvinderne, kan blive medbestemmende ved Afgørelsen, og der kan blive Tid og Ro til at overveje de Konsekvenser, en saadan Lovgivning vil medføre.

For imidlertid at sætte Ministeren i Stand til at komme ud over den særlige Vanskelighed, der i Øjeblikket foreligger med Hensyn til Besættelsen af Sognepræstembedet i Vaalse, har Mindretallet — ligesom et Mindretal i Folketinget — ment for dette Embedes Vedkommende at kunne anbefale en Ordning, hvorefter der, for saa vidt et Menighedsmøde udtaler Ønske derom, skal kunne beskikkes en Præst uden Kollats fra Biskoppen med den Følge, at Biskoppens Tilsyn med hans Embedsvirksomhed overgaar til Kirkeministeren. Mindretallet har foreslaaet, at Stemmeret ved det paagældende Menighedsmøde kun skal kunne udøves af de Personer, der findes opførte paa den sidst affattede Valgliste over Vælgere til Menighedsraadet. Da denne Valgliste imidlertid er 4 Aar gammel, og Antallet af de paa den opførte Vælgere kun er forholdsvis lille, skal Mindretallet, for saa vidt der fra anden Side maatte blive fremsat Ønske derom, og der derved kunde bidrages til at opnaa Forstaaelse om Sagen, være villigt til at give de Personer, der indenfor den af Loven fastsatte Frist *nu* melder sig til Optagelse paa Menighedsraads-Valglisten, Stemmeret ved det foreslaaede Menighedsmøde.

Naar Forslaget i øvrigt affattes saaledes som af Mindretallet foreslaaet, hvorved Lovens Virkning udtrykkelig begrænses til det enkelte foreliggende Tilfælde, vil intet være foregrebet med Hensyn til det Resultat, man maatte komme til, naar hele det store Spørgsmaal senere tages op til Afgørelse.